

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

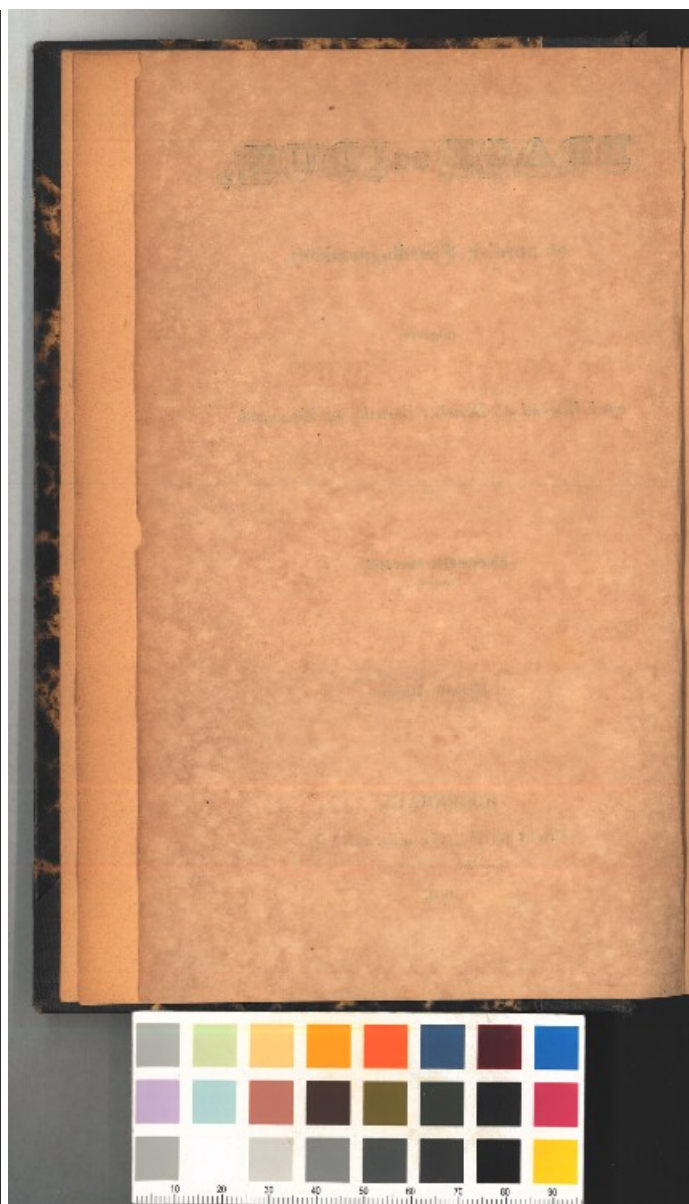
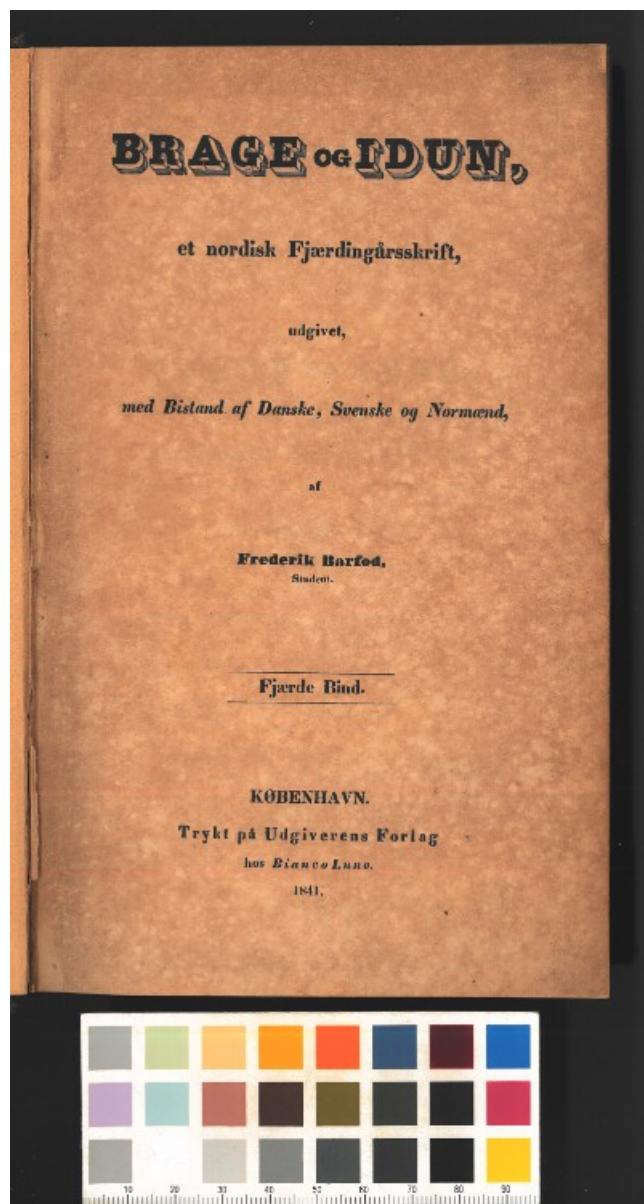
Titel: Til de Sønderjydske Tydske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Til de Sønderjydske Tydske", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_705_3-txt-shoot-idm98/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

BRAGE OG IDUN.

Et nordisk Fjærdingårsskrift.

Sommerhæftet 1841.

„Naar nordiske Ynglinge under en fælleds Opdragelse og et længere Samliv havde lært at kjende og agte hinandens Værd, indgik de, idet de blandede deres Blod sammen, en edelig Pagt at ville dele Held og Uheld i Livet og hæve hinandens Død. . . . Hvis Nogen soigtede Forpligtelsen at hæve sin Fostbroders Døds, blev han betragtet som en uretfærdig Niding, hvis Omgang alle hæderlige Mænd skyede. Ikke altid vare slige Venskabsforbund en Frugt af foregående lang Omgængelse og fortroligt Bekendtskab; blodig Kamp dannede tidt Begyndelsen til trofast Venskab mellem Mænd, som tilforn vare fremmede for hinanden.”

C. F. Allen.

(„Hænder i Fæderlandets Historie,” S. 23.)

„I likhet härmed skall ingen neka till, att en period af största lycka, äm och trygghet skulle randas för Nordens trenne riken, när de hunne den grad af samdrägtighet, att en oförutt begäran mot det ena, ansåges af de begge andra såsom tillfogad dem själfva.”

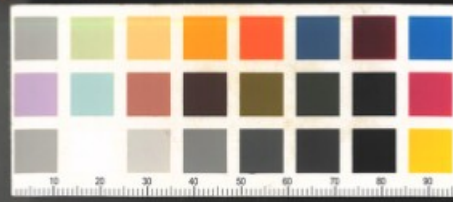
E. Berling.

(„Lunds Vetskhed,” 4. 44. Nr. 1828.)

„Det sidste Tinar har derfor frembragt et hidtil ukjendt Brøderind mellem Nordens tre, indbyrdes saa nøie beslegtede, Riger.”

F. A. Munch.

(„Norges, Sveriges og Danmarks Historie til Skolebrug,” S. 487.)

Indhold af 4de Bds. 1ste H.

1. Afhandlinger o. s. v.

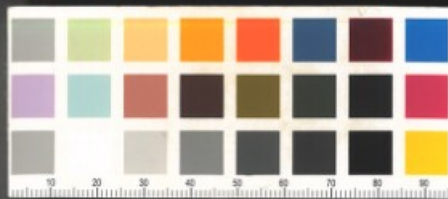
	Side.
<i>Om Finnernes Poesi</i> (af Docenten <i>Lönström</i> i Upsala)	1.
<i>Familien Rantau</i> (af Udgiveren; — fortsattes)	153.
<i>Hvor blev Dannebrog af?</i> (af samme)	265.

2. Digte.

<i>Dronning Gunnild</i> (af Præsten <i>Blicher</i> i Spentrup)	274.
<i>Menneske-Slægten</i> (af Præsten <i>Grundtvig</i> i København)	276.
<i>Akønt Brev til mine Børn</i> (af samme)	279.
<i>Til de Sønderjydske Tydskere</i> (af samme)	284.
<i>En Drøm</i> (af Udgiveren)	286.
<i>Det unge Danmark</i> (af samme)	287.
<i>Dronning Mathilde</i> (af Student <i>P. Rytter</i> i Lihlén)	289.

3. Stamtavle.

Den rantauske Families kortfattede Stamtavle (af Udgiveren).

Og Friheds Krav, hvor Baand er blot til Plage,
 Run det er Arven, I til Skifte faae;
 Men maa kun i sin Art den Frugter høre,
 Da skal I føle under Isen graa,
 I har det bedste, vi kan her begjære!
 Og Du, min Daatter! Moders Liljevand!
 Vor Herre vogte Dig for Folkemunde!
 Omfavn i Hjertet kun din Faders Aand!
 De stille Vaande har de dybe Grunde.
 Det Glimrende vel frister eders Kiøn,
 Men mægter dug ei Hjertet at forblide,
 Hvor det er dybt og soleklart i Løn,
 Som hos den søtefødte *Dannekrønede!*

N. F. S. Grundtvig.

Til de Sønderjydske Tydske*).

Ich habbe nyct getemoken van den Franckeschen wine
 Ock nicht van den, de de waeret uff den Rine,
 Dat mach ik heetlicken hiepen;
 Ich moet mi nu toevreden gessen
 Und stiechen unde schriemen up dit mal eens,
 Also mi vader unde moeter geleet lassen.

Dansk Rimkrønike paa Plattydsk.

Behold kun I jert Eget,
 Hver Lap og Traad og Trævl,
 Thi hvad der er formeyget,
 Er dog i Grundten Vrævl!

*) Ved Efterretningen om den sterke Begeistring i Sønderjylland for den Tydske Nationalsang „Nie sollen ihn nich haben,“ og naturligvis kun stillet til de *Begeistrede*.

Behold kun I Plattydskøn,
 Som I er stolte af!
 Belcer kun Sønderjydskøn,
 Som jer vor Herre gav!

Behold kun I den Tanke,
 Den Sag er heklet reen,
 At Tydsker-Tryk i Banke,
 Det er de Vises Steen!

Behold kun Deel i Skatten,
 Som Demant og Saphir,
 Til I faae hele Klatten,
 Et *Bløksbjerg* af Papir!

Syng I kun ved jer Lire,
 At Danne mænd er Fæ,
 Som krybe maae paa Fire,
 Til de faae Tydske Kne!

Behold kun Kielske Griller,
 Og Lybske Tungebaand,
 Og Nyraberger-Briller,
 For Nordens Kampesaand!

Behold kun I *Rhinstrømmen*,
 Med al den Poesi,
 Som, efter *Eiderdrømmen*,
 Kan fiskes op deri!

Vi tørste, som de *Francke*,
 Ei efter *Rhinfalds Vand*,
 Vi nøies med det *Danske*,
 Og med den hele Strand.

N. F. S. Grundtvig.

